

Lijst van afkortingen

---

abl.	ablativus	dat.	dativus
abl. abs.	ablativus absolutus	decl.	declinatie (verbuiging)
abs.	absoluut gebruikt	demin.	deminutivum (verkleinwoord)
abstr.	abstract(um/a)	dep.	deponens
acc.	accusativus	desid.	desiderativum
aci.	accusativus cum infinitivo	dir.	direct(e)
act.	actief	dir. vr.	directe vraagzin
adj.	adjectief (bijvoeglijk naamwoord)/adjectivisch	dubb.	dubbel(e)
adv.	adverbium (bijwoord)/adverbia(a)(e)	eccl.	ecclesiastica (werken van kerkelijke schrijvers)
afh. vr.	afhankelijke vraagzin	Egypt.	Egyptisch(e)
afk.	afkorting	Enn.	Ennius
agr.	agrarisch(e)	epith.	epitheton
alci	aliciui	Etr.	Etruskisch(e)
alcis	aliciuus	f	femininum (vrouwelijk)
alg.	algemeen	fem.	femininum (vrouwelijk)
alqa(m)	aliqua(m)	Fen.	Fenicisch(e)
alqd	aliquid	frequ.	frequentativum
alqm	aliquem	filos.	filosofisch(e)
alqo(s)	aliquo(s)	fut.	futurum
alqs	aliquis	Gall.	Gallisch(e)
Apul.	Apuleius	geestel.	geestelijk
arch.	archaisch(e)	Gell.	Gellius
archit.	architectonisch(e)	gen.	genitivus
Att.	Attisch(e)	geom.	geometrisch(e)
attrib.	attribuut/attributief	gerechtel.	gerechtelijk
August.	Augustinus	geringsch.	geringschattend
botan.	botanisch(e)	Germ.	Germaans(e)
Caes.	Caesar	gew.	gewoonlijk
Catull.	Catullus	Gr.	Grieks(e)
christ.	christelijk(e)	gramm.	grammaticaal
Cic.	Cicero	Hebr.	Hebreeuws(e)
cj.	conjunctie (voegwoord)	Hor.	Horatius
cj. c.	coördinerende conjunctie (nevenschikkend voegwoord)	i.d.	in de
cj. s.	subordinerende conjunctie (onderschikkend voegwoord)	iem.	iemand
cogn.	cognomen	iems.	iemands, van iemand
coll.	collectivum/collectief	imp.	imperativus
comb.	combinatie	impf.	imperfectum
comp.	comparativus (vergroten trap)	incoh.	incohativum
concr.	concreet	indecl.	indeclinabel (onverbuigbaar)
conj.	conjunctivus (aanvoegende wijs)	indic.	indicativus (aantonende wijs)
		inf.	infinitivus (onbepaalde wijs)

inscr.	inscriptie(s)	niet-lev.	niet-levend
intens.	intensivum	niet-klass.	niet-klassiek (zie p. XIII)
interj.	interjectie (tussenwerpsel)	niet-refl.	niet-reflexief
intr.	intransitief (onovergankelijk)	niet.-Rom.	niet-Romeins(e)
inw.	inwoner(s)	nom.	nominativus
iron.	ironisch		
Ital.	Italisch(e)	obj.	object (lijdend voorwerp)
		onomatop.	onomatopeïsch
jur.	juridisch(e)	onpers.	onpersoonlijk(e)
Juv.	Juvenalis	oorspr.	oorspronkelijk(e)
		openb.	openba(a)r(e)
Kelt.	Keltisch(e)	oudchr.	oudchristelijk(e)
Kl.-Azië	Klein-Azië	Oudital.	Ouditalisch(e)
klass.	klassiek (Cicero en Caesar)	Oudrom.	Oudromeins(e)
kom.	komedie	Ov.	Ovidius
Laatl.	Laatlatijn (zie p. XIII)	p. adj.	van participium afgeleid adjectief
Lat.	Latijn/Latijns(e)	partit.	partitief
leenw.	leenwoord	pass.	passief
lich.	lichamelijk	patric.	patricisch(e)
Liv.	Livius	patron.	patronymicum
loc.	locativus	pejor.	pejoratief
log.	logisch	pers.	persoon
Lucr.	Lucretius	Pers.	Persius
		persoonl.	persoonlijk(e)
m	masculinum (mannelijk)	personif.	personificatie
m.	met	Perz.	Perzisch(e)
Macedon.	Macedonisch(e)	Petr.	Petronius
Mart.	Martialis	pf.	perfectum
masc.	masculinum (mannelijk)	Phaedr.	Phaedrus
math.	mathematisch(e)	Plaut.	Plautus
mbt.	met betrekking tot	pleb.	plebeïsch(e)
med.	medisch(e)	Plin. Mai.	Plinius Maior
Mel.	Middeleeuws Latijn	Plin. Min.	Plinius Minor
metaf.	metaforisch (overdrachtelijk)	plqpf.	plusquamperfectum
meton.	metonymisch	plur. t.	plurale tantum
metr.	metrisch(e)	plur.	pluralis (meervoud)
milit.	militair(e)	poët.	poëtisch
Min. Fel.	Minucius Felix	pol.	politiek(e)
missch.	misschien	pos.	positivus (stellende trap)
mnl.	mannelijk(e)	poss.	possessivus
mondel.	mondeling	postklass.	postklassiek (zie p. XIII)
mor.	moreel	postp.	postpositie (achterzetsel)
muz.	muzika(a)l(e)	p.p.	participium van het perfectum van een deponens
myth.	mythisch(e)	ppp.	participium van het passieve perfectum
		praes.	praesens
n	neutrum (onzijdig)	pred.	predicatief (-ieve)
naut.	nautisch(e)	preklass.	preklassiek (zie p. XIII)
nci.	nominativus cum infinitivo	prep.	prepositie (voorzetsel)
neg.	negatief (-ieve)		
Nep.	Nepos		
neutr.	neutrum (onzijdig)		

xviii Lijst van afkortingen

pron.	pronomen (voornaamwoord), pronomina(a)l(e)	sprw.	spreekwoord/spreekwoordelijk
pron. dem.	pronomen demonstrativum (aanwijzend voornaamwoord)	subj.	subject (onderwerp)
pron. indef.	pronomen indefinitum (onbe- paald voornaamwoord)	subst.	substantief (zelfstandig naam- woord)/substantivisch
pron. interr.	pronomen interrogativum (vra- gend voornaamwoord)	Suet.	Suetonius
pron. pers.	pronomen personale (persoonlijk voornaamwoord)	sup.	supinum
pron. poss.	pronomen possessivum (bezitte- lijk voornaamwoord)	superl.	superlativus (overtreffende trap)
pron. refl.	pronomen reflexivum (wederke- rend voornaamwoord)	sync.	gesyncopeerd
pron. rel.	pronomen relativum (betrekkelijk voornaamwoord)	Syr.	Syrisch(e)
Prop.	Propertius	taalgebr.	taalgebruik
ptc.	participium (deelwoord)	Tac.	Tacitus
ptc. fut.	participium van het futurum	Ter.	Terentius
ptc. pf.	participium van het perfectum	Thrac.	Thracië/Thracisch(e)
ptc. pr.	participium van het praesens	Tib.	Tibullus
publ.	publiek(e)	tr.	transitief (overgankelijk)
Pun.	Punisch(e)	trag.	tragedie/tragisch
refl.	reflexief (wederkerend)	t.t.	terminus technicus
reg.	regeerde	uitdr.	uitdrukking(en)
relat.	relatief/relatieve	v.	van
relig.	religie/religieus	Var.	Varro
retor.	retorisch(e)	vd.	vandaar
Rom.	Romeins(e)	v.d.	van de
Sab.	Sabijns(e)	v.e.	van een
Sall.	Sallustius	verb.	verbum/verba [werkwoord(en)]
scheldw.	scheldwoord	Verg.	Vergilius
scherts.	schertsend(e)	vergl.	vergelijking(en)
schriftel.	schriftelijk	verw.	verwant
Sen.	Seneca	v.h.	van het
sg.	singularis (enkelvoud)	vijandel.	vijandelijk(e)
Sic.	Siciliaans(e)	vocat.	vocativus
Spart.	Spartaans(e)	volg.	volgend(e)
		voll.	volledig
		voogr.	voorgrieks(e)
		vroegrom.	vroegromeins(e)
		vrl.	vrouwelijk(e)
		Vulg.	Vulgata